

Akademia Muzyczna
im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi

newsletter

Nr 21

2 lutego 2016

AMuz Łódź

Aktualności

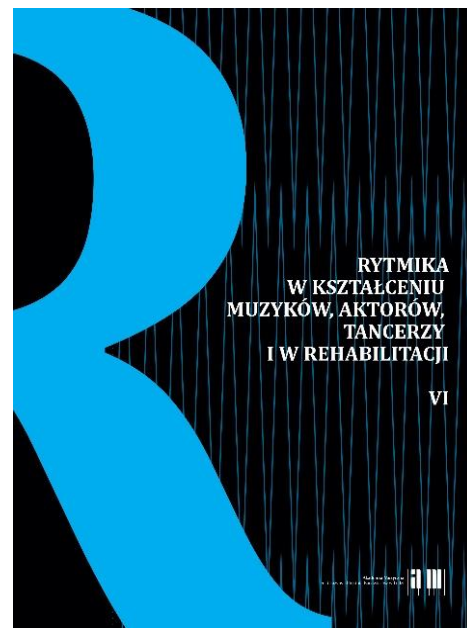
Nowości wydawnicze

W ostatnim czasie oferta wydawnicza Akademii Muzycznej wzbogaciła się o kilka nowych pozycji. Są to zarówno propozycje książkowe, jak i nagrania płytowe. Wszystkie nowości można nabyć w Dziale Wydawnictw w budynku przy ulicy Gdańskiej 32 na parterze (Sala 96) albo zamówić telefonicznie, listownie lub mailowo. Szczegółowe informacje o wszystkich publikacjach AM na: www.amuz.lodz.pl →akademia→wydawnictwa

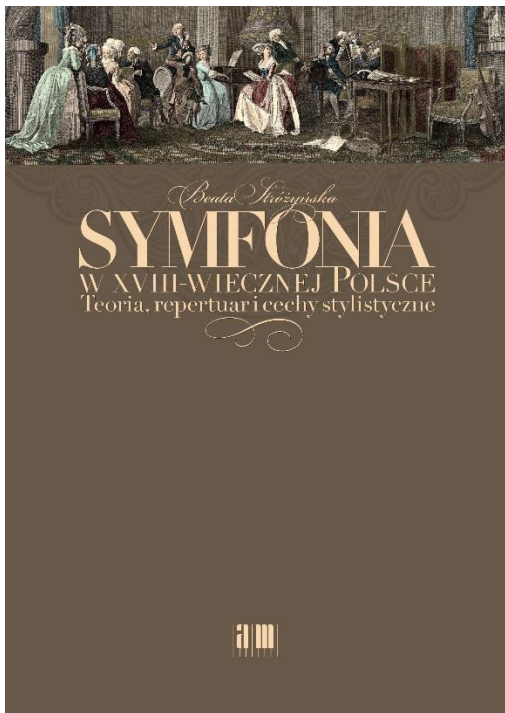
Ponownie o kontekstach nauczania rytmiki

Czwarty już tom publikacji, zawierający rozważania na temat metody Emila Jaques-Dalcroze'a – *Rytmika w kształceniu muzyków, aktorów, tancerzy i w rehabilitacji* – ukazał się niedawno w ofercie wydawniczej Akademii. Seria książek poświęcona tej tematyce jest pokłosiem organizowanych przez Katedrę Rytmiki i Improwizacji Fortepianowej sesji naukowych o podobnym tytule. W niniejszym tomie przedstawiamy Państwu przede wszystkim kilka artykułów traktujących o historii dyscypliny w środowisku łódzkim: rozważania Barbary Ostrowskiej –

Kształcenie w specjalności Rytmika w Akademii Muzycznej w Łodzi, tekst współtworzony przez Justynę Sobieraj-Bednarek i Barbarę Dominiak: *O czym mówią nam liczby? Z dziejów Rytmiki w Łodzi* oraz *Ogólnopolskie sesje naukowe Rytmiki odbywające się w Akademii Muzycznej w Łodzi w latach 1983-2010* – rodzaj sprawozdania z pracy Katedry opracowane przez Magdalenę Owczarek i Iwonę Sztucką. Ponadto najnowsza publikacja zawiera tekst Grażyny Durlow pt. *Rytmika – „Ogród rozległy”*, a także referat Martine Jaques-Dalcroze pod tytułem: *Emil Jaques Dalcroze – Kilka kolorowych nutek*. Tom powstawał pod redakcją Ewy Wojtygi.

Nieznana XVIII-wieczna twórczość symfoniczna

„Teoria, repertuar i cechy stylistyczne symfonii w XVIII-wiecznej Polsce to temat, w ramach którego mieszczą się różne zakresy badawcze, w tym także owa ‘zaniedbana’ historia rodzimej symfonii owego stulecia” – zauważa Beata Stróżyńska we wstępie do jej badań. Zainteresowanie autorki gatunkiem symfonii w czasach klasycyzmu w Polsce zaowocowało w ubiegłym roku powstaniem obszernej rozprawy: *Symfonia w XVIII-wiecznej Polsce. Teoria, repertuar i cechy stylistyczne*. Autorka przeprowadza czytelnika przez historię myśli estetycznej dotyczącej gatunku, wnika w sytuację polityczno-społeczną i kulturalną Rzeczypospolitej w XVIII stuleciu, a także poglądy na symfonię w polskim piśmiennictwie muzycznym. Opisuje także zachowane materiały źródłowe, repertuar oraz zabytki muzyki, zwracając uwagę na ukształtowanie formalne, instrumentarium czy funkcje, jakie symfonie pełniły w ówczesnym społeczeństwie.

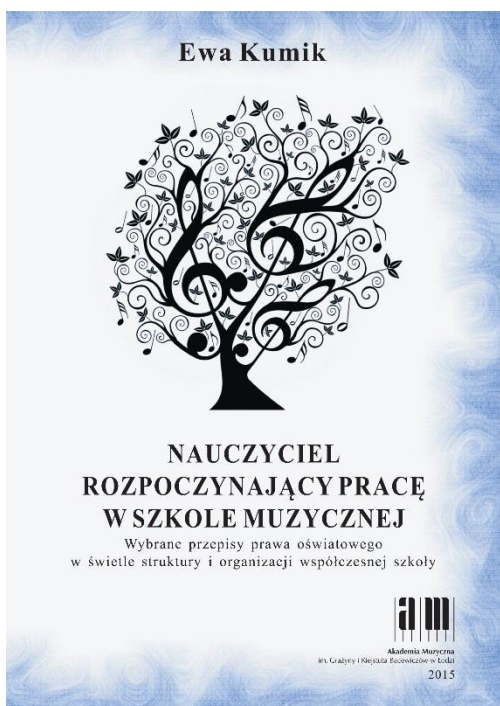
Publikacja dzięki skrupulatnym analizom i objęciu refleksją szerokiego zakresu oddziaływania tematyki odkrywa nieznane bliżej dzieje polskiej symfonii w czasach rozkwitu gatunku.

Praktyczna pomoc dla młodego nauczyciela

Książka-poradnik – takie oto określenie najlepiej charakteryzuje wydaną przez łódzką Akademię pozycję *Nauczyciel rozpoczynający pracę w szkole muzycznej. Wybrane przepisy prawa oświatowego w świetle struktury i organizacji współczesnej szkoły*. Praca Ewy Kumik cieszy się popularnością wśród studentów i absolwentów, więc niedawno doczekała się wznowienia. Autorka publikacji w przystępny sposób interpretuje przepisy prawa obowiązujące nauczyciela w szkolnictwie muzycznym. Opisuje również dokumentację i zasady niezbędne dla działania placówek oświatowych i wyjaśnia ich funkcje. Książka stanowi również praktyczną pomoc dla absolwenta aplikującego do pierwszej pracy dydaktycznej, zawiera sposoby postępowania i wprowadza w system awansu zawodowego.

„W szkole nowo zatrudniony nauczyciel od pierwszych dni musi sobie radzić z wieloma obowiązkami – samodzielnie prowadzić zajęcia, wypełniać dokumentację szkolną, prowadzić zebrania z rodzicami” – ten fragment wstępu ukazuje cele przyświecające Ewie Kumik podczas przygotowania publikacji. Książkę tę można więc bez skrupułów polecić każdemu młodemu nauczycielowi, ale także stanowić ona będzie nieocenione źródło wstępnych informacji, objaśnień

prawnych oraz praktycznych rozwiązań dla każdego, kto związany jest z nauczaniem.

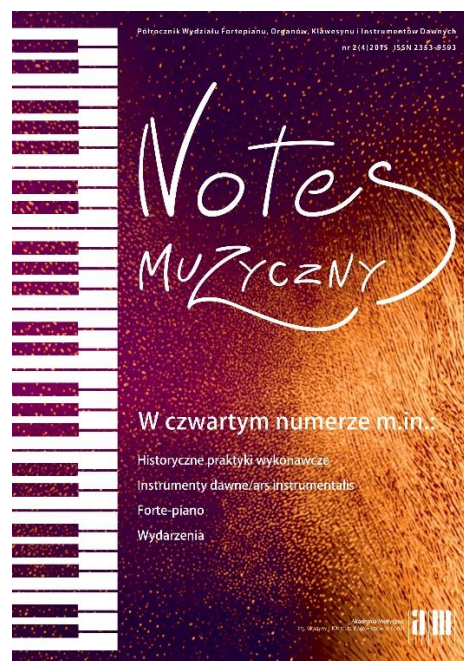
Najnowsze karty z muzycznego notesu

Kolejny numer półrocznika *Notes Muzyczny* wydawanego przez Wydział Fortepianu, Organów, Klawesynu i Instrumentów Dawnych naszej Akademii ukazał się pod koniec ubiegłego roku i zawiera wiele interesujących, a przy tym różnorodnych artykułów. Wspomniana różnorodność będzie gratką dla uważnych czytelników, gdyż w bieżącym numerze pojawiły się teksty dotyczące zarówno muzyki dawnej (trzecia i ostatnia część cyklu *Podstawowe zagadnienia wykonawcze pełnogłosowego stylu akompaniamentu we Francji w latach 1690–1750 w świetle wybranych traktatów Daniela Pochwały*), jak i muzyki najnowszej (autorstwa Jakuba Dery *Artystyczny obraz dzieła muzycznego i duchowy aspekt sztuki z perspektywy muzyka*

XXI wieku). W dziale *Kronika* znajdują się teksty związane z historią i działalnością uczelni. Szczególnie interesujące wydają się opisane przez Mirosława Pietkiewicza w *Z historii uczelni – epizod węgierski 1956–1957* – wydarzenia podczas niespokojnego roku 1956. Autorki Aleksandra Nawe i Barbara Brzezińska przybliżają sylwetki nie wszystkim znanych lub zapomnianych: Piotra Hertla – kompozytora oraz Ruggera Gerlina – klawesynisty.

Artykuł Agnieszki Roguskiej *Znaczenie preludium chorałowego „Ich ruf zu dir, Herr Jesu Christ” J. S. Bacha w filmie Pawła Pawlikowskiego „Ida”* zainteresuje miłośników zarówno muzyki, jak i kina.

Redaktorzy szczególnie polecają uwadze czytelników pierwszą część studium nad zabytkowym fortepianem Pleyela z Muzeum Podkarpackiego w Krośnie autorstwa Daniela Eibina, a także nowy cykl Przemysława Wiśniewskiego poświęcony ornamentacji w muzyce europejskiej okresu od XVI wieku do połowy XVIII wieku.

Nowości płytowe

Artyści związani z Akademią Muzyczną w Łodzi prezentują swoje najnowsze nagrania. Proponujemy zapoznać się z nieznanym szerszej publiczności repertuarem kameralnym i solowym.

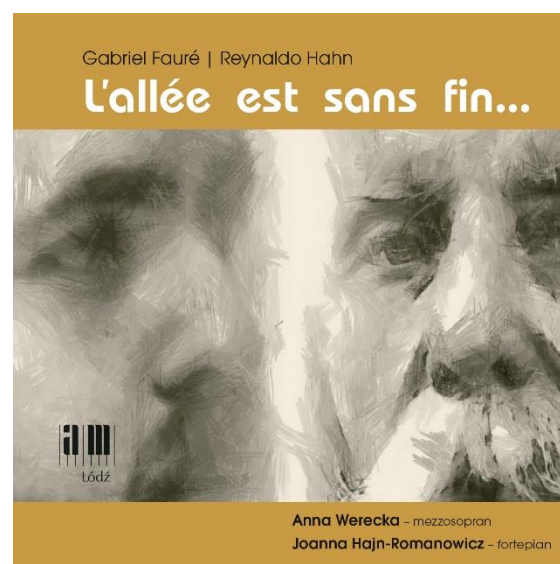
Romansowe śpiewanie

Wprowadzeni przez artystów: Jolanę Gzellę – mezzosopran, Ziemowita Wojtczaka – baryton oraz Aleksandrę Nawe – fortepian, w świat rosyjskiego romansu odkrywamy piękno tego nieznanego kameralnego repertuaru. Tytuł *Mała antologia romansu rosyjskiego* odzwierciedla zamysł wykonawców; na płycie nagrano bowiem 30 starannie wyselekcjonowanych utworów autorstwa uznanych rosyjskich kompozytorów (np.: Arama Chaczaturiana, Michaiła Glinki, Modesta Musorgskiego czy Sergiusza Prokofiewa), a także tych mniej znanych polskiej publiczności – Marii Puare, Jewgienija Juriewa, Romanosa Melikiana czy Nikołaja Harita. W opisie dołączonym do płyty artyści cytują członka Potężnej Gromadki Cezara Cui: „Niech śpiewanie romansowe rozprzestrzenia się tak w salach koncertowych jak i w domowych

zaczyszach”. Dzięki wydaniu przez Łódzką Akademię autorskiego wyboru pieśni słuchacze delektować mogą się dźwiękami kreowanymi przez wokalistów i pianistkę nie tylko podczas koncertów z ich udziałem, ale także wprowadzać nastrojową muzykę do własnych domów.

Czasy Belle époque

L'allée est sans fin... – niekończąca się aleja. Takim tytułem opatrzona jest kolejna pozycja wydawnicza Akademii zawierająca pieśni dwóch kompozytorów schyłku XIX wieku: Gabriela Fauré i Reynaldo Hahn'a. Interpretacji i nagrania ich kompozycji podjęły się artystki: Anna Werecka – mezzosopran oraz Joanna Hajn-Romanowicz – fortepian.

Na płycie znajdują się dwa cykle pieśni Gabriela Fauré: *Cinq mélodies "de Venise" op. 58* i *Poème d'un jour op. 21* oraz kompozycje Reynalda Hahna: cykl pieśni *Chansons grises* i pieśń *À Chloris*. Kompozycje te przenoszą słuchaczy w czasy *Belle époque* do Paryża wraz z jego artystycznymi salonami, dekadensckimi kawiarenkami oraz modernistycznym stylem.

W łódzkim kalejdoskopie

„*Kaleidoscopium* jest wynikiem naszych zainteresowań polską muzyką najnowszą, a zwłaszcza twórczością łódzkich kompozytorów przeznaczoną na altówkę” – piszą artystki, które zainspirowały powstanie niniejszego nagrania: Jolanta Kukuła-Kopczyńska, Róża Wilczak-Płaziuk oraz Dorota Stanisławska. W tej swego rodzaju antologii pojawiły się kompozycje twórców działających przy łódzkiej Akademii. W utworach Bronisława Kazimierza Przybylskiego, Bogdana Dowlasza, Jerzego Bauera, Sławomira Kaczorowskiego i Olgi Hans pojawiają się także, oprócz inspiratorki projektu – altówki – fortepian, akordeon i instrumenty elektroniczne. W realizacji albumu wzięli udział pianiści – Adam Maniak i Aleksandra Nawe, akordeonista Eneas Kubit, altowiolista Tomasz Guz oraz Krzysztof Sztekmiler – realizator warstwy elektronicznej.

Tytuł *Kaleidoscopium* ma dwa źródła. Pierwszym jest nawiązanie do nagranych na płycie utworu Bogdana Dowlasza o tym samym tytule, a drugim, jak podpowiadają wykonaw-

czynie, chęć połączenia ze sobą „kompozycji różnorodnych, mieniących się wieloma barwami – jak szkiełka tytułowego kalejdoskopu”.

Melos – ku melodii

„Pokolenia kompozytorów prześcigały się w układaniu coraz piękniejszych tematów, dopóki muzyka schyłku romantyzmu i impresjonizm nie usunęły jej w cień, dając pierwszeństwo między innymi kolorowemu brzmieniu”. Artyści Magdalena Kling-Fender oraz Robert Fender postanowili zgłębić istotę muzyki, za którą uważają (podobnie jak starożytni Grecy) właśnie melodię. Nagrane na płycie *Melos – Kodály i Ravel* kompozycje przeznaczone są na duet: skrzypce i wiolonczelę. Muzycy dobrali repertuar na płytę tak, aby ukazać zwrot XX-wiecznych kompozytorów ku melodii jako źródłu muzyki. Utwór Zoltana Kodály’a *Duo op. 7* wypełniają tak lubiane przez kompozytora taneczne melodie ludowych pieśni, natomiast *Sonata na skrzypce i wiolonczelę* Maurice’a Ravela wykorzystuje często atonalne przebiegi układające się w melodyczne arabeski.